

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 23 juni 2022
(OR. en)

**Interinstitutioneel dossier:
2022/0195(COD)**

**10607/22
ADD 2**

**ENV 656
CODEC 1007
IA 104
CLIMA 317**

BEGELEIDENDE NOTA

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	23 juni 2022
aan:	de secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	SWD(2022) 168 final
Betreft:	WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE SAMENVATTING VAN HET EFFECTBEOORDELINGSVERSLAG bij voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende natuurherstel

Hierbij gaat voor de delegaties document SWD(2022) 168 final.

Bijlage: SWD(2022) 168 final

Brussel, 22.6.2022
SWD(2022) 168 final

WERKDOCUMENT VAN DE DIENSTEN VAN DE COMMISSIE
SAMENVATTING VAN HET EFFECTBEOORDELINGSVERSLAG

[...]

bij

voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad
betreffende natuurherstel

{COM(2022) 304 final} - {SEC(2022) 256 final} - {SWD(2022) 167 final}

Samenvatting (maximaal twee pagina's)
Effectbeoordeling van de wet inzake natuurherstel
A. Behoeft aan actie
Wat is het probleem en waarom is het een probleem op EU-niveau?
<p>Het algemene probleem is dat biodiversiteitsverlies en de aantasting van ecosystemen tegen een alarmerend tempo doorgaan. Zoals beschreven in de Europese Green Deal is dit een van de grootste bedreigingen waarmee de EU de komende decennia zal worden geconfronteerd. Onze samenleving en economie zijn immers erg afhankelijk van de voordelen die gezonde ecosystemen bieden. Geopolitieke ontwikkelingen in Europa hebben aangetoond dat de zekerheid en veerkracht van de voedselsystemen moeten worden beschermd; daarnaast vormen de klimaatverandering en het verlies aan biodiversiteit ernstige bedreigingen op de lange termijn voor de landbouwproductiviteit. Het herstel van de natuur is een verzekeringspolis die de duurzaamheid en veerkracht van verschillende economische sectoren in de EU op de lange termijn waarborgt. Het herstel van ecosystemen in de hele EU is tot nu toe echter ruim onvoldoende geweest om deze uitdagingen aan te pakken en de ecosystemen blijven achteruitgaan. Hoewel een aantal specifieke beleidsmaatregelen bijdraagt tot de herstelling van ecosystemen, zijn er ook veel tekortkomingen: het gebrek aan specifieke streefcijfers in bestaande wetgeving, zoals de habitatrichtlijn, het feit dat veel ecosystemen (zoals bossen en agro-ecosystemen) niet uitvoerig onder wetgeving vallen en de ondoeltreffendheid van vrijwillige streefcijfers die eerder werden vastgesteld. Over het algemeen hebben pogingen tot nu toe niet geleid tot voldoende herstel op de vereiste schaal en het vereiste niveau van inspanningen.</p>
Wat is het streefdoel?
<p>De specifieke doelstelling is aangetaste ecosystemen in de hele EU te herstellen (bv. waterrijke gebieden, bossen, mariene ecosystemen, agro-ecosystemen, rivieren en meren en alluviale habitats) en met name deze die het meeste potentieel hebben om koolstof af te vangen en op te slaan, en natuurrampen te voorkomen en het effect daarvan te beperken. Dit moet er mee voor zorgen dat de biodiversiteit van de EU tegen 2030 op de goede weg naar herstel is en dat er herstelmaatregelen worden ingevoerd voor alle ecosystemen in de EU die tegen 2050 moeten worden hersteld. Zowel op EU-niveau als op het niveau van de lidstaten zullen verantwoordelijkheden worden vastgesteld om de doelstelling te behalen. De operationele doelstellingen zijn: a) wettelijk bindende streefcijfers vaststellen om ecosystemen te herstellen en ze in goede toestand te behouden, als aanvulling op bestaande wetgevingsinstrumenten; en b) een doeltreffend uitvoeringskader opstellen waarin de lidstaten nationale herstelplannen opstellen over hoe zij de streefcijfers zullen behalen, met beoordelingen van de toestand, herstelplanning, verslaglegging en financiering. De Commissie zal de plannen evalueren en de vooruitgang periodiek beoordelen.</p>
Wat is de meerwaarde van EU-maatregelen (subsidiariteit)?
<p>Er is een meerwaarde voor de EU door de grensoverschrijdende aard van de aantasting van ecosystemen. Op basis van bestaande EU-wetgeving zijn er gecoördineerde en coherente maatregelen nodig om aanzienlijke herstellenniveaus te verwezenlijken en de EU de nodige geloofwaardigheid te geven om wereldwijd het goede voorbeeld te stellen.</p>
B. Oplossingen
Welke opties dienen zich aan? Is er een voorkeursoptie of niet? Zo niet, waarom?
<p>Optie 1: het basisscenario veronderstelt de uitvoering van de EU-biodiversiteitsstrategie voor 2030 en relevante EU- en nationale beleidsmaatregelen, zonder wettelijk bindende streefcijfers voor herstel in te voeren. Optie 2: een overkoepelend, wettelijk bindend streefcijfer om ecosystemen in de EU te herstellen tegen 2050. Optie 3: een aantal ecosystemespecifieke, wettelijk bindende streefcijfers en verplichtingen om een brede waaier van ecosystemen te herstellen tegen 2030, 2040 en 2050 (bv. watergebieden, bossen, mariene ecosystemen, agro-ecosystemen, rivieren en meren en alluviale habitats). Aanvullende streefcijfers voor de ecosystemen waarvoor nog niet voldoende informatie beschikbaar is, kunnen in latere fasen worden ingevoerd, op basis van een EU-brede methodologie. Optie 4: is een combinatie van de opties 2 en 3: een overkoepelende doelstelling om algemene vooruitgang te</p>

sturen, ondersteund door wettelijk bindende, ecosysteemspecifieke streefcijfers. Dit is de voorkeursoptie.
Hoe reageren de verschillende belanghebbenden? Wie steunt welke optie?
De belanghebbenden zijn het erover eens dat er veel meer moet worden gedaan op het gebied van herstel en wetgeving. Dit wordt ondersteund door verschillende standpunten voor een overkoepelende doelstelling, alsook voor ecosysteemspecifieke streefcijfers. Een aantal belanghebbenden, waaronder zij die dagelijks met natuurlijke hulpbronnen/habitats werken (vooral boseigenaren en een aantal landgebruikers), stelt de meerwaarde van aanvullende wetgeving in vraag.
C. Gevolgen van de voorkeursoptie
Wat zijn de voordelen van de voorkeursoptie (indien er een voorkeur is, anders van de belangrijkste opties)?
Voorkeursoptie 4 biedt veel voordelen. Om te beginnen zal zij aanzienlijke verbeteringen van de staat van de biodiversiteit en de gezondheid van ecosystemen in de hele EU met zich meebrengen. De gefaseerde aanpak betekent snel positieve winst, en ook op langere termijn is ruime dekking verzekerd. Verbeteringen in de gezondheid van ecosystemen zullen ook leiden tot een aanzienlijk grotere capaciteit om verschillende voordelen op te leveren, zoals beperking van klimaatverandering, preventie en vermindering van het effect van rampen, verbetering van de kwaliteit van het water, een schonere lucht, gezondere bodems en algemeen welzijn. Uit de beoordeling blijkt dat de voordelen veel zwaarder doorwegen dan de kosten . De voordelen van het herstel van een brede waaier van veengebieden, moerassen, bossen, heide en ondergroei, grasland, rivieren, meren en alluviale habitats, en waterrijke kustgebieden in de EU kunnen worden geraamd op ongeveer 1 860 miljard EUR (terwijl de kosten worden geraamd op ongeveer 154 miljard EUR). Er worden ook aanzienlijke voordelen verwacht voor andere ecosysteemtypen, zoals mariene en stedelijke ecosystemen, en voor het herstel van populaties van bestuivers.
Wat zijn de kosten van de voorkeursoptie (indien er een voorkeur is, anders van de belangrijkste opties)?
De belangrijkste kosten zullen voortvloeien uit het herstel en onderhoud van ecosystemen. Sommige kosten kunnen optreden door verloren gegane inkomens, zoals voor landbouwers, boseigenaren of vissers, terwijl zij de overgang maken naar duurzame praktijken; deze kosten zouden geheel of gedeeltelijk kunnen worden gedekt door financiering van de EU en uit andere bronnen. De voorkeursoptie brengt ook administratieve kosten met zich mee voor de ontwikkeling van gezamenlijke monitoringsystemen, de ontwikkeling en uitvoering van nationale herstelplannen, de controle van vooruitgang. De kosten zouden zowel op het niveau van de lidstaten als op EU-niveau ontstaan.
Wat zijn de gevolgen voor kleine en middelgrote ondernemingen en voor het concurrentievermogen?
De voorkeursoptie zal vooral op de langere termijn positieve gevolgen hebben voor ondernemingen die direct afhankelijk zijn van gezonde ecosystemen (minder overstromingen en droogteperiodes, betere waterkwaliteit en -kwantiteit, kleine en middelgrote ondernemingen die betrokken zijn bij de herstelactiviteiten), alsook de toeristische sector. Er wordt een aantal kosten verwacht voor landbouwers, boseigenaren en vissers bij de wijziging van landbeheer, door verminderde visserij of door aanpassing ervan aan nieuwe praktijken.
Zijn er significante gevolgen voor de nationale begrotingen en overheden?
Er zullen kosten zijn om actieve herstelinspanningen te doen, alsook voor de aankoop van land, de compensatie van landeigenaren, landgebruikers of vissers voor aanvullende kosten en inkomensverlies, alsook administratieve kosten voor de lidstaten voor de ontwikkeling en uitvoering van de nationale herstelplannen. Een significant deel van de 10 % van het meerjarige financiële kader dat is voorbehouden voor biodiversiteit tegen 2026 kan worden gebruikt om de lidstaten te ondersteunen.
Zijn er andere significante gevolgen?
De EU zou het goede voorbeeld geven bij internationale onderhandelingen over biodiversiteit, zoals in het kader van het Verdrag inzake biologische diversiteit. De ontwikkeling van gezamenlijke monitoringmethodologieën en het

potentiële hergebruik van gegevens in andere contexten van EU-ecosysteemmonitoring zouden een vereenvoudiging met zich meebrengen. De wet inzake natuurherstel zal ook een belangrijke bijdrage zijn aan de verwezenlijking van de Europese Green Deal, waaronder de doelstellingen van de klimaatwet, de klimaatdoelstellingen voor 2030 en de EU-strategie voor aanpassing aan de klimaatverandering.

Evenredigheid?

Een wet met een overkoepelende doelstelling van herstel, in combinatie met een aantal specifieke streefcijfers die betrekking hebben op een brede waaier van ecosystemen, is in verhouding tot de schaal en omvang van de te verwezenlijken doelstellingen.

D. Follow-up

Wanneer wordt dit beleid geëvalueerd?

De rechtshandeling zal naar verwachting in 2023 in werking treden en uiterlijk in 2035 worden geëvalueerd. Wijzigingen kunnen bijvoorbeeld aanvullende streefcijfers omvatten wanneer er voldoende gegevens en kennis beschikbaar zijn. Op basis van de gegevens en informatie die de lidstaten regelmatig verstrekken, beoordeelt de Commissie de vooruitgang naar de verwezenlijking van de doelstellingen.